

Column 140: Zoenen, zuipen en ziek worden

Lang, lang geleden hielden we ons bezig met jagen en verzamelen. Toen ontwikkelden we een nieuwe technologie: landbouw. We hadden meer te eten, er kwamen er meer van ons maar we werden ook vaker ziek en gingen eerder dood. En het ergste was, we moesten het graan gehoorzamen.

Het graan was de meester. Wij waren de slaaf.

Toch konden we niet meer terug. We waren al met teveel om nog te jagen en te verzamelen. Dit patroon zie je steeds opnieuw. Als we de nadelen van een technologie beginnen in te zien, kunnen we niet meer terug.

Bijvoorbeeld, fossiele brandstoffen. Auto's. Plastic. Maar ook de smartphone. Vroeger ging ik een week op schoolreis naar London zonder telefoon. Als de schooldirectie dat voorstelt, denken de kinderen dat ze gek geworden zijn en doen de ouders de school een proces aan. Sociale media, slimme deurbellen, camera's, gezichtsherkenning. Het kan niet meer weg.

Hoe zit dat eigenlijk met corona? We hebben het laatste jaar ervaren dat we minder vaak andere ziektes krijgen. Minder verkouden, bijna geen griep. Dankzij slimme technologieën zoals mondkapjes, kuschschermen, gedesinfecteerde winkelkarretjes en een aantal basisregels. Anderhalve meter. Geen handen geven.

Komen we daar ook niet meer vanaf?

Ik hoop van niet. Ik ben, om met van Raaij/van Muiswinkel te spreken groot voorstander van de 'drie z's'. Zoenen, zuipen en ziek worden.

De snotneus. Keelpijn. Een griep. Het zijn geen gevolgen van missende technologie. Het zijn geen problemen die opgelost moet worden.

Het zijn trofeeën van een rijk leven.